

Rumspår – känsla av hus

Uke 33 2016 Tema: Spår

Anna E Weiser, Gotland, SE

www.annaeweiser.se

Komponist/konstnär, röstimprovisatör

Konstnärlig masterexamen i musik, Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Bor i Anga, Gotland, verksam i och utanför Sverige.

Mitt arbets sätt är multidisciplinärt, balanserar mellan nutida konstmusik, installation, koreografi och fiberkonst. Jag undersöker perception på gränsen mellan hörbart och tystnad. *Känsla av ljud, materialitet, akustisk rumslighet*, är mina konstnärliga utgångspunkter.

I förnimmelsen av linjer i relation till varandra uppstår rumsligheter. Spår av rum. Rum-spår i tidens rörelse mellan uppfattbart och bortom.

Ända sedan jag var liten har jag särskilt lagt märke till platser jag tänkt kunde vara bra att bygga bo på. Jag har föreställt mig bona, sett dem framför mig – mitt i skogen, på ången, på stranden, inne i hus, mitt i staden... överallt... kanske en urinstinkt ännu vid liv.

I ***Rumspår*** har jag reducerat begreppet hus till ett sammanhang av silkestrådar. Ett arkitektoniskt sammanhang som omsluter, utan att alltid vara synbart. Silke har en prismaformad fiberstruktur och skiftar kontinuerligt i solljuset. Därför blir rummet/husets väggar av tråd från och till helt osynliga, ibland som självlysande, i dagg eller regn gnistrande klara. Att befinna sig inuti ger en tydlig känsla av hus.

Just här på platsen, på gränsen mellan odlad trädgård och vildvuxen ängsmark, hade någon redan satt ut stolpar som markering för ett eventuellt kommande husbygge. Men det visste inte jag när jag första arbetsdagen hittade den perfekta platsen för mitt konstprojekt, tyckte jag. Ett särskilt sammanträffande.

Under vår arbetsvecka lindade jag varv efter varv med tunn, tunn silkestråd runt hörnstolparna – gamla enestötar med tydliga spår av den virade metalltråd som tidigare hållit hö på plats – som trådar i en varp. Jag behövde arbeta mycket långsamt, minsta hårdhänthet fick tråden att brista. Många gånger virade jag om de 25 metrarna runt... Arbetsprocessen med de fina trådarna gjorde mig uppmärksam på alla linjer i landskapet; det vitstreckade kölvattnet efter båtarna på fjorden, flygplansstrecken på himlen, vägarna, elledningarna. Subtiliteter blev framträdande i landskapets inneboende arkitektur. Små spindlar började bygga nät på trådarna...

Anna E Weiser, 2016